

ВОДОГОСПОДАРНИК **UkraineNOW**

Видається з 4 березня 2008 року

№ 4 (49)
28 грудня 2019 року

Миколаївщини

Газета Товариства Меліораторів і водогосподарників Миколаївської області

З Новим роком!



Новий Рік до нас іде,
Він уже в дорозі,
Подарунки всім везе,
Чекай на порозі!

Дід Мороз в червоній шубі
Нам всім усміхнеться.
Подарує подарунки,
Свято враз почнеться!

У чудових всі костюмах
Крутяться у крузі.
Хоровод ведуть веселий
Знайомі та друзі!

Новий Рік нехай несе
Здоров'я родині!
Мирне, завжди чисте небо
Милій Україні!

Нехай у новорічну ніч
Будуть всі привітні,
Дарять теплоту сердець
Молоді та літні.

Нехай збудуться бажання
Малюків чудових.
Та отримати багато
Подарунків нових!

А дорослі всі бажують
Миру Україні!
Щоб ми жили всі разом
Та були єдині!

Олександр СИВОРОТКА,
провідний інженер Вознесенського МУВГ

Шановні працівники водогосподарської галузі

Ну от і промчав ще один рік. У кожного він пройшов по-різному, багато чого довелося пережити.. Не будемо засмучуватися, адже на зміну йому прийшов Новий рік. Нехай у ньому станеться те, про що ви так давно мріяли, чого не могли досягти!

Від усієї душі зичу всім щастя, добра, миру, тепла, здоров'я, терпіння, турботи, легкості, любові, віри, надії, бажань, мрій, подій, успіху, настрою, близьких поруч, чудес, благословення, достатку, стабільності, пригод, краси, сили, мудрості. Хай кожен рік, а не тільки поточний, буде самим ідеальним!

Всіх з Новим Роком! Нехай в цьому році кожен з нас буде щасливим!

Цей Новий рік неодмінно стане кращим!

З повагою **Сергій ПИСЬМЕННИЙ,**
Голова Товариства меліораторів і водогосподарників у Миколаївській області



Інвестиції на зрошення повернуться рясними урожаями!



захвату 600 м. На рахунку університету це вже третя дощувальна машина, яка придбана за інвестиційні кошти. Вартість будівництва системи зрошення склала понад 6,000 млн. гривень.

Джерелом зрошення є Нечаянське водосховище. Забір води водокористувачу здійснюється по такій схемі: Нечаянське водосховище - накопичувач «Урожайний» - НСП «Урожайна» та далі по додатково прокладеному поліетиленовому трубопроводу діаметром 355 мм довжиною 1283 м..

Тож, представники Миколаївського НАУ та Миколаївського МУВГ перерізували символічну червону стрічку і життєдайна волога барвистою веселкою полилась на зрошувальну ділянку.

Будівництво та відновлення зрошувальних земель у нашій зоні має величезну роль. Земля стає більш родючою і красивою, а життя людей більш щасливим і можливим!

Лариса КРИВОШЕЄВА
начальник відділу водокористування
Миколаївського МУВГ

17 жовтня 2019 року на демонстраційному полігоні університету з трансферу сучасних технологій в агропромисловому комплексі відбулося урочисте відкриття та презентація III черги системи зрошення сільськогосподарських культур на площі 120 га.

З метою відновлення зрошувальних земель Миколаївський національний аграрний університет прийняв участь та став переможцем Міністерства регіонального розвитку і будівництва України та отримали від Європейського Союзу грант на реконструкцію зрошувальних земель. Проект розроблений на зрошення земель біля с. Сенчине Миколаївського району Миколаївської області, на які подається вода насосною станцією підкачки «Урожайна» Кам'янської зрошувальної системи Миколаївського міжрайонного управління водного господарства. Полив сільськогосподарських культур буде здійснюватись однією дощувальною машиною «Standart Pivot Zimatic» - довжина



Вплив глобальних змін клімату на водні ресурси Миколаївщини

Вода є важливим стратегічним ресурсом для соціального та економічного розвитку Миколаївської області.

Водні ресурси Миколаївської області складаються з поверхневих і підземних вод.

Запаси поверхневих вод області визначаються середньобаторічним стоком річок. Сумарний середньобаторічний річковий стік області з врахуванням стоку із суміжних областей сягає 3,4 км³. Тоді як, місцевий річковий стік, який формується в межах області, у середній за водністю рік становить лише 0,57 км³.

Тобто, переважна більшість поверхневих вод Миколаївської області формується за рахунок притоку води із суміжних областей по великій річці Південний Буг та середніх річок: Кодими, Синюхи, Чорного Ташлика, Чичиклеї, Інгула, Інгульця, Висуні. Стік з малих річок області мізерний і його неможливо використовувати для цілей водозабезпечення без створення водосховищ і ставків для регулювання стоку. В області 121 річок (довжиною більше 10 км) у межах басейнів Південного Бугу, Дніпра та Причорномор'я. Живляться середні і малі річки в основному за рахунок атмосферних опадів з помітною участю ґрунтових вод. Основна частина стоку проходить у весняну повінь. На малих річках відсутній постійний стік, пересихання спостерігається від 240 до 335 діб на рік.

Прогнозні експлуатаційні

запаси підземних вод основних водоносних горизонтів і комплексів з мінералізацією до 3 г/дм³ (потребує доочистки) у межах Миколаївської області становлять 441,6 тис. м³/добу, у тому числі з мінералізацією до 1,5 г/дм³ – 349,87 м³/добу.

За обсягами розвіданих запасів підземних вод питної якості Миколаївська область є найбільшою на Україні. Експлуатаційні запаси води на одного мешканця становлять 0,09 м³/добу (у порівнянні: Одещина – 0,135 м³/добу або в 1,5 рази більше, Херсонщина – 3,1 м³/добу або в 34 рази більше)[1].

Останнім часом глобальні зміни клімату стають все більш відчутними для водних ресурсів області.

Вже сьогодні ми спостерігаємо, як зими стають м'якшими та коротшими, а літо спекотнішим. Це призводить до відсутності формування весняного водопілля та виснаження поверхневих і підземних вод в межений період.

За прогнозами змін клімату на території України до 2050 року Українського науково-дослідного гідрометеорологічного інституту очікується подальше підвищення максимальної та мінімальної температури за рік. Також відбудеться перерозподіл опадів – можливе збільшення майже на 20% опадів у січні, березні та квітні та зменшення влітку, що на фоні підвищення температури зумовить дефіцит вологи, особливо на півдні

країни. У багатьох регіонах підвищення температури та посухи обмежать продуктивність сільського господарства, що є одним з найважливіших секторів економіки України.

Одночасно стали частіше виникати небезпечні явища природи: посухи, дощові паводки, снігові замети та інші. В доповіді Міжурядової групи експертів про вплив змін клімату на водні ресурси планети прогнозується, що ті посухи, які сьогодні можливі раз на 100 років, будуть повторюватися кожні 10 років [2].

За оцінку можливих змін водних ресурсів місцевого стоку в Україні у XXI столітті очікується значне зменшення стоку в нижній течії річки Південний Буг (водост Олександрівка) з поступовим досягненням до 2061-2080 років середньорічного стоку 18,7 м³/с при сьогоднішній нормі 91,4 м³/с. Зменшення стоку пов'язується з потеплінням та зменшенням кількості атмосферних опадів [3].

Внаслідок змін клімату по басейну Південного Бугу, в межах якого розташована найбільша частина Миколаївської області (59,5%), спостерігається зростання інтенсивності років з малою водою та дуже малою водністю. При середньобаторічній нормі по державному гідропосту Олександрівка 2800 млн.м³/рік, у 2007 році було сформовано лише 1830 млн.м³/рік, у 2018 році – 1170 млн.м³/рік.

Про визначальний вплив



кліматичних факторів на висихання річки Південний Буг свідчить факт встановлення її найнижчої водності в 1921 році (середньорічна витрата була 28,1 м³/с), найменшої витрати води 8 квітня 1936 року (3,3 м³/с), ще до будівництва нині існуючих водосховищ і ставків, гідроелектростанцій, підприємств, зрошувальних систем.

Аномальна спека та нехарактерний для басейну Південного Бугу розподіл опадів у 2015, 2017 та 2019 роках призвели до виникнення на окремих ділянках річки Південний Буг та його притоках небезпечної ситуації природного характеру – маловоддя.

Маловоддя – це формування водності річки з середньою місячною витратою води 20% та менше норми відповідного місяця, це небезпечне гідрологічне явище, що може мати негатив-

ний вплив на різні сектори економіки і довкілля.

За даними Українського гідрометеорологічного центру водність Південного Бугу у вересні 2019 року знизилася навіть нижче критеріїв маловоддя на Південному Бугу у створі водпоста Олександрівка, де середня витрата води становила 16 – 19 % норми [4].

По державному водпосту Олександрівка в 2015 році проходили витрати води найнижчі за багаторічний період спостережень. Середньорічна витрата води за 2015 рік склала 32,8 м³/с. В останнє така низька водність спостерігалася в 1921 році.

Маловодність річок сприяє їх замуленню русла, розростанню очерету, що призводить до застійних явищ, «цвітіння води», розповсюдження гнилих бактерій та інших негативних наслідків.

Проблему глобальних змін клімату, яка вже сьогодні впливає на водні ресурси, необхідно вирішувати на рівні свідомості кожної людини та міждержавному рівні.

У грудні 2015 року на міждержавній конференції в Парижі була підписана Кліматична угода про вжиття заходів щодо зменшення викидів парникових газів з метою недопущення підвищення середньорічної температури планети Земля більше 2 °C і навіть зменшення до 1,5 °C [5].

Враховуючи відчутний вплив глобальних змін клімату необхідно раціонально і оцідливо використовувати водні ресурси та зменшувати забруднення атмосфери парниковими газами.

ТУЗ Р.В.

начальник відділу технічно-екологічної безпеки РОБР у Миколаївській області

Відновлення водоскидної споруди Софіївського водосховища

Реалізація державного інвестиційного проекту «Забезпечення питним водопостачанням сільських населених пунктів Казанківського, Новобузького районів та реконструкція водоскидної споруди Софіївського водосховища Новобузького району Миколаївської області» продовжується.

Настала черга виконання робіт по відновленню водоскидної споруди Софіївського водосховища Новобузького району Миколаївської області. Ми пам'ятаємо як роботи виконувались ще у 2008-2009 роках, однак через брак державного фінансування, так і

не були завершені. Гідротехнічна споруда є досить важливою для жителів району, адже завдяки їй в водосховищі накопичується необхідний запас води для водопостачання Баштанського, Новобузького та Казанківського районів, а це бл. 68 тис. жителів. Крім того її відновлення дасть змогу уникнути надзвичайної ситуації пов'язаної з можливим затопленням 12 населених пунктів та 9 автодорожніх мостів у разі її руйнування.

На разі завершені бетонні роботи по відновленню водоскидної та підпірної споруди про-



тяжністю 92 м. Розпочаті роботи по відновленню 15 льодорізів, які мають забезпечувати належну експлуатацію водосховища захищаючи від хвиль та льодоходу. Роботи планується завершити вчасно.

Крім того ще один населений пункт на черзі підключення до питного водопостачання Казанківського групового водопроводу – це село Весела Балка з населенням понад 550 жителів. Роботи по заміні 1,4 км трубопроводу вже завершені.

Дмитро РУМИК,
заступник начальника РОБР
у Миколаївській області

Річко, річко, яку маєш назву?..



Як почалася річка Висунь

Висунь Березнегуватський район с.Любомирівка.

Висунь - річка в Україні, у межах Долинського району Кіровоградської області та Казанківського, Березнегуватського і Снігурівського районів Миколаївської області. Довжина 208,73 км, площа басейну 2670 км². Долина у верхів'ї симетрична, у нижній течії терасована, асиметрична, її ширина до 3 км. Річище у верхній течії випрямлене, у нижній звисте. Ширина річища до 20 м, глибина від 0,8 до 1,5 м. Похил річки 0,9 м/км. Споруджено багато ставків та невеликі водосховища. Живлення річки здебільшого снігове, пересихає у верхній та нижній частині течії. Використовується для водопостачання, рибництва.

Бере початок на південній окраїні Придніпровської височини, біля села Вишневого. Тече переважно на південь по Причорноморській низовині. Впадає до Інгульця на північний схід від села Павло-Мар'янівки, що неподалік (на схід) від міста Снігурівки.

Притоки: ліві — б. Лозоватка, Вербова; праві — б. Чабанка, б. Кодима, б. Добра та інші невеликі потічки.

Висунь - це одна із небагатьох річок нашого краю, яка має сточище не бузьке, а дніпровське. Вона є правою притокою Інгульця, який, у свою чергу, - притока Дніпра.

Колорит ландшафтів висунського природного середовища нічим не відрізняється від притоків бузького спрямування, але наявність вододілу деякою мірою вплинула на історичний розвиток минулих суспільств, зокрема скіфського часу.

Тече степом річка Висунь, не-

кваплива й тихоплинна - до Інгульця. Із численними ярками та балками з обох боків. Завдяки цим яркам і балочкам річка виникла - одна із багатьох у південноукраїнському степу.

Життєдайну енергію надають річкам маленькі та середні струмки, джерела, весняні потоки, літні зливи, талий сніг, ґрунтові води. По балках і ярках стікає вода у річище, і залежить водність річки від кліматичних умов у різні історичні часи. Наприклад, за атлантичного періоду зволоженості (5-3 тис. літ тому) все пониззя заливала вода, яка заплаву перетворювала на суцільне водне дзеркало.

Річковий режим залежить від базису ерозії. Якщо він сталий, як у степовій зоні, то води у долині вистачає, а течія нешвидка.

За періоду посушливості (суббореальний період, 3 тис. літ тому - тепер) річки втрачали повноводність і частину маленьких приток, які перетворились на яри і балки. Крім того існують цикли різної тривалості, залежно від сонячної активності та інших факторів, які змінюють природні екосередовищні стани.

Заплава Висуні навесні нагадує нам про періодичні зміни, що відбувалися з річкою. На перший погляд, поверхня заплави здається плоскою, рівнинною, але, придивившись, помічаємо перешкоди, що річка залишила на своєму шляху. Піщані бугри, гриви, навіть вали межують із пониженнями, що були колись старицями - вони іноді ще заповнені водою. Річкова вода, від-

Дністра та інших річок. Стан водного компонента у природному середовищі Нижнього Дніпра (із Інгульцем включно) залежить від сучасних тектонічних зрушень. Згідно з ними притоки переважно течуть із північного заходу на південний схід.

Чим більше опадів - тим більше води отримає річка. Однак вологість клімату - це не тільки опади, а й ступінь випаровування. Їх співвідношення, або баланс, і створює певний зміст зволоженості. В Україні найвищий показник балансу - цілорічно позитивний - спостерігають у Поліссі, найнижчий, цілорічно від'ємний - у степовій зоні.

Влітку дощі у степу переважно зливові, а отже - бурхливі потоки зносять із ланів гумус і замулюють річище. Це і добре, і погано. Негативний сенс зрозумілий: зникає родючість ґрунтів. А позитив убачаємо саме... у повені.

У степовій ландшафтній зоні, зокрема сухостеповій, - із від'ємним балансом вологи - частка ґрунтових вод у загальному об'єму живлення річки збільшена. Через те посилено засолення ґрунтів; ґрунтові води відтяжні солончаками до поверхневого рівня і підвержені випаровуванню. А по-

Важливішими для нас є дві складові: кліматичні умови у минулому і стан Чорного моря.

«Клімат України протягом останніх двох з половиною тисяч років не зазнав якихось серйозних змін, за винятком деякого зволоження в античні часи», - запевняють кліматологи. Отже, за часів Геродота із Висунню-річкою все було гаразд.

«Що стосується степової частини України, то, вочевидь, коливання клімату були згаданими за останні 10 тисяч років. У степу існувала рослинність, подібна до сучасної», - такими є палеокліматичні висновки.

Із цього часу почався період життя, який називають голоценом, впродовж нього й виникла у сучасному вигляді Висунь. Найвірогідніше, це було на межі VI і V тисячоліть до н. е. - за «доби підвищеної зволоженості», і тривала вона понад тисячу років.

Вчений В. Лучик довів, що назва Висунь має праслов'янське походження. Її основа - "вис", що означало - "рідина", "розливатись", "текти". Ця назва збереглась у первісному вигляді, незважаючи на те, що на території, по якій вона протікає перебували різні



ступаючи, залишала родючий, насичений гумусом мул.

Дуже важливими для життя річки є тектонічні рухи, тобто коливання земної кори. Причорноморська низовина тепер повільно опускається. Тут, у зоні тектонічного зниження, знаходяться гирла Дніпра, Південного Бугу,

які мають місце після злив, засолені ґрунти покривають шаром родючого мулу і чорнозему.

І заплава Висуні забезпечує чудові умови для садів, городів і багачі.

А коли виникла ця річка?.. Про яку тривалість життя Висуні йдеться?..

народи, котрі давали свої назви географічним об'єктам. Можливо назва походить від давньоруського слова "виска", що за словником В.Далю означає струмок, річку, яка зв'язує озеро й ріку.

Підготувала провідний інженер відділу ТЕБ Ткаченко В.

Моніторинг масивів Миколаївської області



Згідно порядку здійснення державного моніторингу вод, затвердженого постановою КабМіну України від 19 вересня 2018р. № 758 та наказу Держводагентства № 336 выд 11.06.2019р. про затвердження програми моніторингу вод, лабораторією моніторингу вод та ґрунтів РОВР у Миколаївській області здійснюється моніторинг масивів, забір води з яких, відбувається для задоволення питних і господарсько-побутових потреб населення.

Загалом у місцях питних водозаборів на р. Південний Буг помітні незначні коливання в межах ГДК (гранично допустимих концентрацій), і лише за такими показниками як ХСК, БСКп та лужність зафік-

совані перевищення ГДК. Однак варто зауважити, що значення цих показників протягом останніх років спостережень залишаються майже незмінними.

У питному водозабір м. Новий Буг, Софіївське водосховище, що знаходиться на р. Інгульць якість поверхневої води за останні роки спостережень також залишається майже без змін. Перевищення виявлені за показниками: лужність, жорсткість, сухий залишок, сульфати, магній, натрій, ХСК та БСКп, але, окрім двох останніх, всі вище вказані гідрохімічні показники зумовлені природним фоном річки.

Кисневий режим задовільний, вміст біогенних елементів групи азоту (нітрати і нітриди) та концен-

трації солей важких металів знаходяться значно нижче ГДК.

За результатами спостережень можливо зробити висновок, що якість масивів поверхневої води річки Південний Буг у Миколаївській області за більшістю гідрохімічних показників відповідає нормам для вододім водогосподарсько-питного водокористування. За станом якості поверхнева вода в межах басейну річки П.Буг відноситься до другого класу, третьої категорії та є доброю, та в межах басейну річки Інгульць відноситься до третього класу, четвертої категорії та є задовільною.

В. ГОРДІЄНКО, начальник лабораторії вод та ґрунтів

Андросова Сергія Олексійовича вітаємо з Днем народження!!

19 жовтня 2019 року відзначив свій 60-річний ювілей Андросов Сергій Олексійович – начальник відділу енергоефективності.

Андросов С.О. після закінчення Миколаївського інституту працював в організаціях м. Миколаєва на посадах майстра, начальника електроцеху, інженера - електрика, головного енергетика.

З 2003 р. працював у Миколаївському облводгоспі на посаді провідного інженера, з 2004 р. начальником відділу енергозбереження облводгоспу, а з 2019 року



у Регіональному офісі водних ресурсів у Миколаївській області начальником відділу енергоефективності.

Протягом своєї трудової діяльності Андросов С.О. показав себе кваліфікованим, компетентним спеціалістом.

Очолюваний ним колектив організує впровадження енергозберігаючих технологій, контролює використанням енергоресурсів. Готує пропозиції з технічного переоснащення та реконструкції насосних станцій, модернізації энергообладнання. Бере участь у розробці пропозицій щодо необхідності проведення науково – дослідних робіт, спрямованих на підвищення експлуатаційної надійності насосно – силового та енергетичного устаткування та покращення їх технічно – економічних показників. Складає плани використання електроенергії для підвідомчих організацій відповідно доведених лімітів.

Андросов С.О. тісно співпра-

цює з начальниками та спеціалістами підвідомчих організацій з питань економічної, надійної та безпечної експлуатації електроустановок.

Відповідально відноситься до своїх професійних обов'язків. Приймає активну участь у громадському житті колективу, користується заслуженим авторитетом серед колег.

У цей день від усієї душі бажаємо Вам козацького здоров'я, родинного затишку, любові, добра і злагоди, чистого неба, здійснення всіх мрій. Нехай завжди Вас оточує людська повага, доброта, тепло й щирість близьких Вам людей, а кожна мить Вашого життя буде осяяна ласкою і Божим благословенням на багато – багато років.

Хай ніколи не згасає вогонь завзяття та невтомності, зігриває Ваше серце тепло людської подяки за добрі справи, зроблені Вами на рідній українській землі.

Колектив Регіонального офісу водних ресурсів у Миколаївській області, підвідомчі управління водного господарства, редакція газети «Водогосподарник Миколаївщини» щиро вітають ЮВІЛЯРІВ!

Алексєенка Володимира Івановича 12.10.1949 р слюсаря-ремонтника відповідального, добросовісного працівника РОБР у Миколаївській області.

Андросова Сергія Олексійовича 19.10.1959 р начальника відділу енергоефективності РОБР у Миколаївській області старанного, відповідального, кваліфікованого працівника.

Сорокіна Віктора Івановича 25.11.1954 р слюсаря-ремонтника відповідального, добросовісного працівника РОБР у Миколаївській області.

Овод Зою Федорівну 23.12.1949 р провідного інженера з охорони праці старанного, відповідального, кваліфікованого працівника РОБР у Миколаївській області.

Валієва Наїля Гадрохмановича 31.10.1969 машиніста насосних установок НСП-35 Явкинської ЕД добросовісного, сумлінного, відповідального працівника Баштанського МУВГ.

Лисицю Павла Павловича 02.11.1964 сторожа служби з ВРДР старанного, відповідального працівника Баштанського МУВГ.

Урина Миколу Володимировича 19.12.1959 слюсаря-ремонтника Інгульської ЕД добросовісного, сумлінного, відповідального працівника Баштанського МУВГ.

Белова Станіслава Петровича 11.11.1964 головного енергетика старанного, відповідального, кваліфікованого працівника Новобузького МУВГ.

Логінову Світлану Павлівну 11.12.1969 завідувача лабораторію старанну, відповідальну працівницю Новобузького МУВГ.

Карабут Віру Володимирівну 13.12.1954 прибиральницю старанну, відповідальну працівницю Новобузького МУВГ.

Нанія Григорія Олександровича 08.10.1959 виконуючого обов'язки начальника Вознесенського МУВГ кваліфікованого, відповідального керівника.

Тубу Олександра Івановича 24.11.1959 сторожа старанного відповідального працівника Вознесенського МУВГ.

Малишиця Олександра Павловича 03.10.1964 сторожа добросовісного, сумлінного працівника Снігурівського МУВГ.

Варшу Петра Михайловича 05.10.1959 сторожа добросовісного, працьовитого працівника Снігурівського МУВГ.

Басьонюк Юрія Михайловича 11.10.1964 сторожа знаючого, порядного працівника Снігурівського МУВГ.

Васильєву Аллу Володимирівну 24.10.1969 сторожа доброзичливу, відповідальну працівницю Снігурівського МУВГ.

Калюка Анатолія Мар'яновича 26.10.1959 тракториста-машиніста кваліфікованого, працьовитого працівника Снігурівського МУВГ.

Андрющенка Сергія Дмитровича 07.11.1964 машиніста НУ НСП-3 здійного, знаючого працівника Снігурівського МУВГ.

Михальчука Василя Олексійовича 08.11.1954 водія працьовитого, дисциплінованого працівника Снігурівського МУВГ.

Красовського Івана Зіновійовича 15.11.1964 сторожа добросовісного старанного працівника Снігурівського МУВГ.

Агафонова Віктора Миколайовича 25.11.1964 інженера-гідротехніка кваліфікованого, відповідального фахівця Снігурівського МУВГ.

Вараксу Анатолія Івановича 26.11.1939 пенсіонера, ветерана галузі та Снігурівського МУВГ.

Демченка Олега Юхимовича 08.10.1969 слюсаря з ремонту автомобілів добросовісного, старанного працівника Миколаївського МУВГ.

Прус Катерину Василівну 10.10.1954 сторожа добросовісного, відповідального, надійного працівника Миколаївського МУВГ.

Солопівенка Івана Анатолійовича 20.10.1959 сторожа добросовісного, відповідального, надійного працівника Миколаївського МУВГ.

Остромського Миколу Івановича 31.10.1954 налагоджувальника КВП добросовісного, відповідального, старанного працівника Миколаївського МУВГ.

Міриченка Володимира Савелійовича 23.10.1954 водія відповідального, старанного працівника Миколаївського МУВГ.

Пакшаєва Олександра Миколайовича 04.11.1969 машиніста НУ висококваліфікованого відповідального, надійного працівника Миколаївського МУВГ.

Черниша Володимира Олексійовича 08.11.1949 слюсаря-ремонтника відповідального, надійного працівника Миколаївського МУВГ.

Грачова В'ячеслава Івановича 25.11.1964 тракториста-машиніста добросовісного старанного працівника Миколаївського МУВГ.

Ратушняк Володимира Васильовича 04.12.1959 сторожа добросовісного, відповідального, надійного працівника Миколаївського МУВГ.

Боровського Олександра Володимировича 18.12.1964 електромонтера з ремонту та обслуговування електроустаткування висококваліфікованого відповідального, надійного працівника Миколаївського МУВГ.

**Бажають усім міцного здоров'я, щастя, радості, любові.
Нехай ваші серця повняться теплом, збуваються мрії, удача
і благодать приходять до кожного з Вас, у кожен дім!**

Логінову Світлану Павлівну вітаємо з ювілеєм!

11 грудня відзначила свій ювілей Логінова Світлана Павлівна - завідувач лабораторією Новобузького міжрайонного управління водного господарства.

Народилася Світлана Павлівна 11 грудня 1969 р. в м. Самбір Львівської області. Після закінчення Харківського політехнічного інституту у 1993 році, одружилася. З 1996 року по 1997 рік працювала старшим касиром операційної частини Ощадбанку України Новобузького відділення.

З 1997 року розпочала свою роботу у Новобузькому міжрайонному

управлінні водного господарства інженером-хіміком. З 2005 року обіймає посаду завідувача лабораторією.

За період роботи Світлана Павлівна, проявила себе кваліфікованим, старанним спеціалістом. Забезпечує контроль якості річкової та питної води за хіміко-бактеріологічними показниками. Забезпечує виконання вимірювань відповідно до вимог чинних нормативних документів та методик в межах галузі атестації лабораторії, оброблення результатів проб води. Організовує внутрішній контроль якості резуль-

татів вимірювань в лабораторії та зовнішній контроль за роботою лабораторії очисних споруд. Дисциплінована, відповідальна і тактовна людина. Сумлінно виконує свої посадові обов'язки. Бере активну участь в житті підприємства. Скромна, проста та доступна в спілкуванні. За успіхи в роботі, сумлінну працю неодноразово нагороджувалася грамотами та подяками Новобузького МУВГ, а також нагороджена подякою облводресурсів. Колектив управління бажає чарівної краси, міцного здоров'я, невичерпної життєвої наснаги, всіх земних благ!

